

den indvindes igjen igjennem Arbejdslønnen, saa maatte den jo kunne komme til Anvendelse i en langt videre Grad; hvis den var sand, saa vilde det jo være rigtigt at paa-lægge saamange indirecte Skatter som muligt; thi Arbejdsmanden vilde jo da nok vide at faae dem ind igjen igjennem sin Arbejds-løn. Det er, som sagt, en Sætning, jeg troer, man skal have meget ondt ved at bevise. Jeg troer, at hovedsagelig beroer Arbejdslønnen paa Tilbud og Søgning; det er det, som bestemmer Priserne paa Arbejdslønnen. At vel andre Ting kunne komme med i Betragtning, kan vel være, men dette er dog, troer jeg, Hovedmomentet. Er der megen Tilbud af Hænder, saa troer jeg ikke, at det vil lade sig gøre for Arbejdsmanden at faae Consumtions-skatten ind igjen igjennem Arbejds-lønnen. Naar den ærede Taler har yttret, at, dersom Indkomsts-katten vilde komme til Anvendelse, vilde den blive stor i Kjøbenhavn, fordi Kjøbenhavn havde en stor Skatteevne, da skal jeg ikke gaae ind paa Spørgsmaalet om, hvor stor Kjøbenhavns Skatteevne er, men jeg skal erindre om, at det, der her er Spørgsmaal om, er ikke, om Kjøbenhavn har en stor eller lille Skatteevne, men det er, om man skal søge at beskaffe Kjøbenhavn med en local Skat, med en Skat, der træffer Skatteevnen i et aldeles urigtigt Forhold, fordi den træffer den arbejdende Klasse i en langt større Grad, i et langt større Forhold, end den træffer den Rige. Dersom den ærede Rigsdagsmand har Ret i sin Udtalelse, at Indkomsts-katten vil blive stor i Kjøbenhavn, saa er det det allerbedste Beviis for, at Consumtionen bør bortfalde. Imidlertid skulde jeg dog maa-skee ikke have taget Ordet i denne Sag, dersom der ikke tillige, foruden disse Sætninger, der ere blevne anførte, ogsaa af den ærede 1ste Rigsdagsmand for 8de Valgkreds (Fun-der) var blevet fremsat nogle Sætninger, der

i mine Tanker ikke ere saaledes, at jeg kan dele de Ansuelser, som deri indeholdes. Den ærede Rigsdagsmand har sagt, at det vilde være en mislig Sag for den nærværende Forsamling at ophæve en Afgift, uden at angive Midlerne til at dække den. Jeg skønner ikke, at denne Forsamling er en Regjeringsforsamling, er en bestyrende Forsamling. Den er i mine Tanker kun en lovgivende Forsamling; den har kun at undersøge, om de Love, som fremlægges her til dens Bedømmelse, ere grunde-de paa rigtige Lovgivningsprinciper. Hvorvidt Bestyrelsen vil med de Midler, som staae til dens Raadighed, kunne komme ud af det eller ikke, det er en Sag, som ligger udenfor, forekommer det mig, denne Forsamlings Bedømmelse. Dersom Forsamlingen antager, at en Skat i og for sig er urigtig, at det er skadeligt, at Indkomsten kommer ind i Stats-kassen paa den Maade, da troer jeg, det er Forsamlingens Pligt at votere imod en saadan Skattelov, og at overlade det til Ministeriet at udfinde, hvorledes der saa vil blive at forholde og hvilke andre Midler Regjeringen nød-vendigviis maa have, for at kunne naae det Maal, som er sat den.

Rettelser.

- Nr. 150, Sp. 2352, 10 L. f. o.: Efter „Brændeviinsfabrikationen“ sættes Punktum; Ordet „som“ udgaaer og i dets Sted sættes „Indførselsconsumtions-intraderne.“
- — Sp. 2353, 7 L. f. o.: „hvorefter“ læs: „hvormod“.
- 155, Sp. 2438, L. 18 f. o.: „Remonteringspengene“ l. „Underholdningspengene“.
- 158, Sp. 2486, L. 22 f. n., „unge“ l. „nye“.
- — Sp. 2488, L. 5 f. o., „For at“ l. „Man vil“.
- 161, Sp. 2536, L. 6 og 5 f. n., „andet Pasjus af Paragraphen“ l. „Ordet Pasjus af Paragraphen“.